

การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างวินัย ในตนเองของนักเรียน โรงเรียนบางเลนวิทยา

Development of Promoting Self-Discipline Model of Students in Banglane Wittaya School.

ศรชัย เกษมสุข

* ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

ดร.อภิรัตน์ อันทวีสิน

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

รศ.ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

Sornchei kasemsuk

* Master of Education Program in Educational Administration, Multidisciplinary Collage,
Christian University of Thailand.

Dr.Apinun Untaweessin

* Lecturer, Multidisciplinary Collage, Christian University of Thailand.

Assoc.Prof.Dr.Choomsak Intarak

* Associate Professor, Multidisciplinary Collage, Christian University of Thailand.

ข้อมูลบทความ

* รับบทความ 26 กรกฎาคม 2564

* แก้ไข 6 สิงหาคม 2564

* ตอบรับบทความ 16 สิงหาคม 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา (2) เพื่อพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา (3) ประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา (4) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา ด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณค่า และความพึงพอใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้จากการสุ่ม แบบเจาะจง ได้แก่ ครูประจำชั้นจำนวน 15 คน นักเรียน จำนวน 54 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัญหา แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างและแบบประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณค่า และความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาเกี่ยวกับวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนได้แก่ (1) การเตรียมความพร้อม (2) การวางแผนเสริมสร้างวินัย (3) การร่วมกันลงมือปฏิบัติ และ (4) การติดตามและประเมินผล ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยามีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา ด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณค่า และความพึงพอใจ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะ ครูประจำชั้นควรนำรูปแบบไปใช้ เพื่อเป็นแนวทางจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลาให้ดีขึ้น

คำสำคัญ: รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเอง
 ความรับผิดชอบ
 การตรงต่อเวลา

Abstract

The purposes of this research and development were: 1) to study the problem of self-discipline among students at Banglane Wittaya School , 2) to design and create a model for enhancing self-discipline of students at Banglane Wittaya School, 3) to assess the consistency of the self-discipline enhancing model of students at Banglane Wittaya School, and 4) to study the effects of using a model for enhancing self-discipline among students in Banglane Wittaya School in terms of efficiency, effectiveness, value and satisfaction. The sample group It was obtained from purposive sampling, consisting of 15 homeroom teachers and 54 students. The tools used were questionnaires, semi-structured interviews form, and the efficiency, effectiveness, value and satisfaction assessment form. The statistics used in the research were frequency, percentage, mean, standard deviation and content analysis.

The findings revealed that the overall of self-discipline problem of students of Banglane Wittaya School is at moderate level. The enhancing self-discipline model of students of Banglane Wittaya School comprised of four steps which are: (1) preparedness, (2) self-discipline enhancing plan, (3) action coordination, and (4) monitoring and evaluation. The content validity of the model was IOC value between 0.80 and 1.00, which means that it can be applied in the experiment. The effects of model in term efficiency, effectiveness, value and satisfaction

were at high levels. The recommendation was that class teachers should implement this model as a guideline for self-discipline activities for better responsibility and punctuality of students

Keywords: Self-Discipline enhancing model
Students Responsibility
Punctuality

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 กำหนดว่าการศึกษาต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตนและมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ โดยรัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ดังนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (2551) ได้กำหนดวิสัยทัศน์พัฒนา เพื่อให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกใน ความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานยังมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ ซึ่งคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผู้เรียน เพื่อใช้ในการประเมินผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษากำหนดทุกระดับการศึกษา

การขาดวินัยนับเป็นปัญหาอย่างมากในปัจจุบัน เช่น ขาดความอดทน ขาดความรับผิดชอบ และการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ส่งผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียน และชื่อเสียงของสถานศึกษา (ธัมกัณฐ์ กัทมาศ, 2556) ปัจจัยสำคัญที่เป็นเหตุให้คนไทยขาดคุณลักษณะของความเป็นคนดี ไม่มีวินัย มีทั้งปัจจัยจากระบบการศึกษา และปัจจัยจากสังคมและสภาวะแวดล้อม ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับเพื่อน สภาพแวดล้อม การปฏิบัติตนของครู การปฏิบัติตนของผู้ปกครอง ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การอบรมเลี้ยงดู (ประวีณ ณ นคร, 2558; สิรินาถ ธงศิลา, 2558; สิริกร ลินสม, 2558) จากการสังเคราะห์ข้อมูลการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน จากเอกสารสรุปการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ประจำปีการศึกษา 2562 พบว่า ที่ผ่านมามีการดำเนินการเสริมสร้างวินัยยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน นอกจากนี้ ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนหลายคนขาดวินัยในตนเองทั้งด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา

การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น รวมทั้งการศึกษาและสังเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา พบว่า ที่ผ่านมามีการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ยังไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ดังนั้นเพื่อให้ได้รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยาที่มีความเหมาะสม สามารถนำไปพัฒนานักเรียนให้มีวินัยในตนเองต่อไป

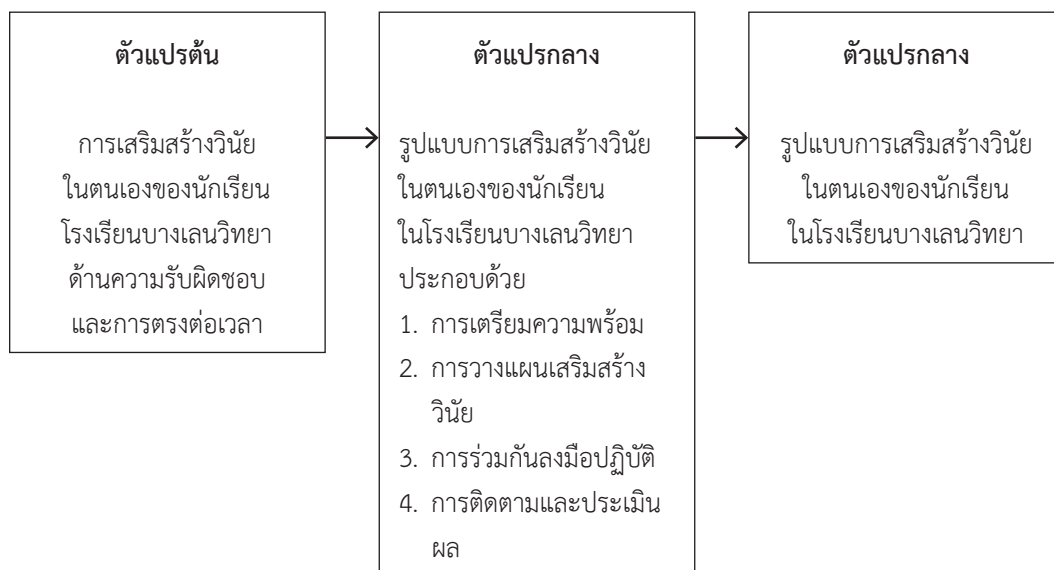
วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา
3. เพื่อประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา
4. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา ด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณค่า และความพึงพอใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การเสริมสร้างวินัยในตนเอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารประกอบการรูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ดังนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561) กระบวนการเสริมสร้างวินัยประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม ขั้นที่ 2 การวางแผนเสริมสร้างวินัยนักเรียน ขั้นที่ 3 การร่วมกันลงมือปฏิบัติ ประกอบด้วย 3 แนวทาง คือ (1) การบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยครูผู้สอน (2) การจัดทำโครงการเพื่อเสริมสร้างวินัยฯ โดยนักเรียน (3) การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการเสริมสร้างวินัยโดยฝ่ายบริหาร และขั้นที่ 4 การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และให้ข้อมูลย้อนกลับ จากผลการวิจัยของ สิริกร ไชยราช (2556) พบว่า แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ประกอบด้วย (1) การประชุมแบบมีส่วนร่วม (2) กิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน ได้แก่ (2.1) กิจกรรมสัปดาห์เสริมสร้างวินัยนักเรียน (2.2) กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรมทุกวันศุกร์ (2.3) กิจกรรมเข้าค่ายอบรมคุณธรรม จริยธรรมเสริมสร้างวินัย (2.4) กิจกรรมคนดีศรีวังยาง และ (3) การนิเทศภายในแบบการประชุมนิเทศ เพื่อดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นอกจากนี้ผลการวิจัยของ รชตะ

ขาวดี (2556) พบว่า การเสริมสร้างวินัยนักเรียนประกอบด้วย (1) ประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพปัญหา เห็นความสำคัญของปัญหา สร้างความตระหนักให้กับครู และระดมความคิดเห็นเพื่อนำไปสู่การกำหนดกิจกรรมการพัฒนา การดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียน (2) กิจกรรมการเสริมสร้างวินัยนักเรียน (3) การนิเทศติดตามผล การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน รวมทั้งผลการวิจัยของ นพดล ครสสาย (2558) พบว่า แนวทางพัฒนาเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบของนักเรียน ประกอบด้วย (1) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (2) การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบ และ (3) การนิเทศติดตามและผลการวิจัยของพรทิพย์ โกกิลารัตน์ (2561) พบว่า แนวทางในการพัฒนาวินัยนักเรียน ได้แก่ (1) ประชุมเชิงปฏิบัติการ (2) การจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียน และ (3) การนิเทศติดตามผลจากการสังเคราะห์เอกสารประกอบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยาประกอบด้วย (1) การเตรียมความพร้อม (2) การวางแผนเสริมสร้างวินัย (3) การร่วมกันลงมือปฏิบัติ (4) การติดตามและประเมินผล

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหารและครูโรงเรียนบางเลนวิทยาจำนวน 43 คน นักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 729 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาสภาพเกี่ยวกับวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา ประกอบด้วย การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant) ได้แก่ ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน จำนวน 3 คน และการศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับวินัยในตนเองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 โดยสุ่มอย่างง่ายแบบจับฉลากจากเรียนทั้งหมด 729 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างสุ่มโดยใช้วิธีการเปิดตารางประมาณการขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้จำนวน 254 คน

กลุ่มตัวอย่างทดลองใช้รูปแบบและศึกษาผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) ครูประจำชั้นที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน และนักเรียน โดยคัดเลือกจากนักเรียนที่เป็นหัวหน้าห้อง และรองหัวหน้าห้อง จำนวน 54 คน

เนื้อหา ได้แก่ รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา ด้านความรับผิดชอบ และการตรงต่อเวลา ตามแนวทางการวัดและประเมินผล คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนธันวาคม 2563 – พฤษภาคม 2564 เป็นระยะเวลา 6 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองโรงเรียนบางเลนวิทยา หมายถึง เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการวิเคราะห์ จากทฤษฎี เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีพฤติกรรมการณ์มีวินัย ตามความมุ่งหมายของสถานศึกษา ประกอบด้วย การจัดเตรียมความพร้อม ได้แก่ จัดประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน

โอกาส และอุปสรรค การวางแผนการเสริมสร้างวินัย ได้แก่ ประชุมระดมสมอง กำหนดวินัย เป้าหมายการส่งเสริมวินัย แต่งตั้งคณะทำงานและมอบหมายงาน จัดทำกิจกรรมเสริมสร้างวินัย เป้าหมาย คือ กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมเยี่ยมบ้าน กิจกรรมอบรมคุณธรรม กิจกรรมนักเรียน ต้นแบบ และกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล การร่วมกันลงมือปฏิบัติ ได้แก่ ดำเนินการตาม กิจกรรมที่วางไว้ การทบทวนหลังปฏิบัติงาน และการติดตามและประเมินผล ได้แก่ ประเมินระดับ กิจกรรม และประเมินภาพรวมทั้งโรงเรียน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการปรับปรุงพฤติกรรม การมีวินัยดี ขึ้น โดยผู้วิจัยกำหนดหัวข้อในการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ การเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา

ผลของการใช้รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ประกอบด้วย ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล ด้านคุณค่า และด้านความพึงพอใจ มีรายละเอียดดังนี้

ประสิทธิภาพ หมายถึง การปฏิบัติงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรมใดๆ ให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ ความมุ่งหวัง และเป้าหมายในสิ่งที่กำหนดไว้ และมีความคุ้มค่าทั้งด้านทรัพยากร เวลา และต้นทุน การประเมินประสิทธิภาพ ประกอบด้วย มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานความเหมาะสม และมาตรฐานความถูกต้อง

ประสิทธิผล หมายถึง การดำเนินการใดๆ ขององค์กรที่บรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมี คุณภาพตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ จากการศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการประเมินประสิทธิผล ประกอบด้วย ด้านความสามารถในการบรรลุเป้าหมายของรูปแบบ ด้านความรู้ความเข้าใจ และ ด้านความสามารถในการนำไปปฏิบัติได้

คุณค่า หมายถึง ความรู้สึกของคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมีความเชื่อว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์ ทั้งต่อตนเอง และส่วนรวม มีความคุ้มค่าต่อค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปกับสิ่งๆ นั้น การวิจัยครั้งนี้ ใช้การ ประเมินคุณค่าตามแนวคิด การวัดผลเชิงดุลยภาพ ประกอบไปด้วย ด้านบริบทโรงเรียน ด้านครู และด้านนักเรียน

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ทศนคติส่วนบุคคลที่เป็นไปไทนางบวก ต่อสิ่งใดสิ่ง หนึ่งหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจแบ่งได้ออกเป็น 2 แบบ คือความรู้สึกพึง พอใจทางบวกและความรู้สึกพึงพอใจทางลบ ความพึงพอใจต่อรูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ของนักเรียน ประกอบด้วย ด้านกิจกรรมการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ด้านบรรยากาศในการจัด กิจกรรม ด้านระยะเวลาในการจัดกิจกรรม และด้านการประเมินผล

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยในแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบครั้งหลัง (One Group Posttest Design) เป็นการศึกษาผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ คุณค่าและความพึงพอใจจากครูและนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม

วิธีการดำเนินการวิจัย

ศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบางเลนวิทยา ได้แก่ สัมภาษณ์เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบางเลนวิทยาผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้บริหาร และครู ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนจำนวน 3 คน และสอบถามจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 254 คน โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert Rating Scales) โดยกำหนดเป็นค่าระดับสภาพปัญหาวินัยในตนเองของนักเรียน

พัฒนาารูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา การวิเคราะห์ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง องค์ประกอบเชิงหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งประเมิน ความสอดคล้องของรูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบางเลนวิทยาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน

นำรูปแบบไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูประจำชั้น จำนวน 15 คน และนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 54 คน

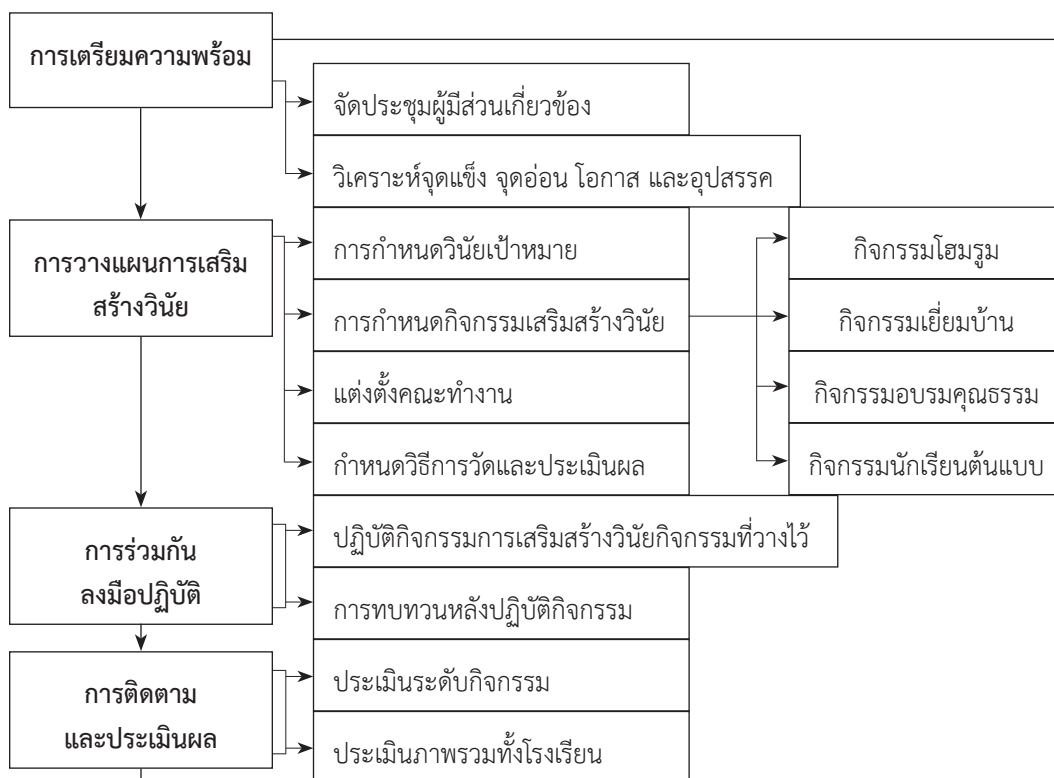
ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา โดยใช้แบบสอบถามประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ คุณค่า และความพึงพอใจ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู ประจำชั้น จำนวน 15 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 54 คน

ผลการวิจัย

1. สภาพปัญหาเกี่ยวกับวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา โดยการวิเคราะห์ ความคิดเห็นของนักเรียนจากแบบสอบถาม พบว่า สภาพปัญหาวินัยในตนเองของนักเรียนใน โรงเรียนบางเลนวิทยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.16$, S.D. = 0.96) เมื่อพิจารณา

เป็นด้าน พบว่า ด้านความรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.13$, S.D. = 0.95) และด้านการตรงต่อเวลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.19$, S.D. = 0.97)

2. รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561) นำมาใช้ในการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา ดังมีรายละเอียดดังนี้ การเตรียมความพร้อม ประกอบด้วย จัดประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค การวางแผนเสริมสร้างวินัย ประกอบด้วย กำหนดวินัยเป้าหมาย กำหนดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยเป้าหมาย ได้แก่ กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมเยี่ยมบ้าน กิจกรรมนักเรียนต้นแบบ และ กิจกรรมอบรมคุณธรรม แต่งตั้งคณะทำงาน และกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล การร่วมกันลงมือปฏิบัติ ได้แก่ ปฏิบัติกิจกรรมการเสริมสร้างวินัยกิจกรรมที่วางไว้ และการทบทวนหลังปฏิบัติกิจกรรม และการติดตาม และประเมินผล ได้แก่ การประเมินระดับกิจกรรม และการประเมินภาพรวมทั้งโรงเรียน ดังภาพ

3. การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบโดยใช้การหาค่าความสอดคล้องของรูปแบบ กับ วัตถุประสงค์ พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบ ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน ให้ความเห็นว่ารูปแบบ กับวัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกัน โดยมีค่าความสอดคล้อง ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.60

4. ผลการทดลองใช้รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา โดยการวิเคราะห์จากแบบสอบถาม ประกอบด้วย ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า ดังมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ประสิทธิภาพของรูปแบบ ประกอบด้วย ด้านความเหมาะสม ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ และความถูกต้อง ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.55)

4.2 ประสิทธิผลของรูปแบบ ประกอบด้วย ด้านความสามารถในการบรรลุเป้าหมายของรูปแบบ ด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านความสามารถในการนำไปปฏิบัติจริง ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.61)

4.3 คุณค่าของรูปแบบ ประกอบด้วย ด้านบริบทโรงเรียน ด้านครู และด้านนักเรียน ในภาพรวมค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.53)

4.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบ ประกอบด้วย ด้านกิจกรรมการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรม ด้านระยะเวลาในการจัดกิจกรรม และด้านการประเมินผล โดยการวิเคราะห์จากแบบสอบถาม ได้แก่ ความพึงพอใจต่อรูปแบบโดยครูประจำชั้น ในภาพรวมค่าเฉลี่ยระดับ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.47) และความพึงพอใจต่อรูปแบบโดยนักเรียน ในภาพรวมค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.74)

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพปัญหาเกี่ยวกับวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการปฏิบัติงานด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียนยังขาดความร่วมมือ ในการเอาใจใส่กำกับดูแลนักเรียน นักเรียนขาดความรู้และตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัยในตนเอง และครูยังขาดแนวทางหรือกิจกรรมการเสริมสร้างวินัยให้กับนักเรียน สอดคล้อง

กับ รชตะ ขาวดี (2556) กล่าวว่า ปัญหาการขาดวินัยของนักเรียนที่พบ ได้แก่ การแต่งกาย ไม่ถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียน ขาดความรับผิดชอบ ไม่เข้าร่วมกิจกรรม ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น การหนีเรียน ส่งงานไม่ตามกำหนดเวลา ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนยังมีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัย ไม่มากพอ และกิจกรรมยังขาดความน่าสนใจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ คุณวุฒิ ภิรมย์ลาภ (2558) กล่าวว่า การปฏิบัติงานเกี่ยวกับวินัยนักเรียน ยังไม่มีรูปแบบหรือแนวทางที่กำหนดการ ปฏิบัติไว้ชัดเจน ครูผู้สอนไม่มีโอกาสชี้แจงแนวทางการปฏิบัติในเรื่องการแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบ โรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากมาจากครูยังขาดการวางแผนงานด้านวินัยนักเรียน คณะครูมีความเข้าใจใน การปฏิบัติงานด้านวินัยคลาดเคลื่อนไม่เข้าใจตรงกัน และยังขาดเครื่องมือในการกำกับดูแลวินัย นักเรียนที่เป็นรูปธรรมชัดเจน

2. ผลการพัฒนาารูปแบบ พบว่า รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียน บางเลนวิทยา ประกอบด้วย (1) การเตรียมความพร้อม ได้แก่ (1.1) การจัดประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และ (1.2) การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (2) การวางแผนเสริมสร้างวินัย ได้แก่ (2.1) การกำหนดวินัยเป้าหมาย (2.2) การกำหนดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยเป้าหมาย ประกอบด้วย กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมเยี่ยมบ้าน กิจกรรมนักเรียน ต้นแบบ และกิจกรรมอบรมคุณธรรม (2.3) แต่งตั้งคณะทำงาน และ (2.4) กำหนดวิธีการวัดและ ประเมินผล (3) การร่วมกันลงมือปฏิบัติ ได้แก่ (3.1) ปฏิบัติกิจกรรมการเสริมสร้างวินัยกิจกรรม ที่วางไว้ และ (3.2) การทบทวนหลังปฏิบัติกิจกรรม และ (4) การติดตาม และประเมินผล ได้แก่ (4.1) การประเมินระดับกิจกรรม และ (4.2) การประเมินภาพรวมทั้งโรงเรียน จากผลการวิจัย ของ สิริกร ไชยราช (2556) พบว่า การเสริมสร้างวินัยนักเรียนประกอบด้วย (1) การประชุมแบบ มีส่วนร่วม (2) กิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน ได้แก่ (2.1) กิจกรรมสัปดาห์เสริมสร้างวินัย นักเรียน (2.2) กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรมทุกวันศุกร์ (2.3) กิจกรรมเข้าค่ายอบรมคุณธรรม จริยธรรมเสริมสร้างวินัย (2.4) กิจกรรมคนดีศรีวังยาง และ (3) การนิเทศภายในแบบการประชุม นิเทศ นอกจากนี้งานวิจัยของ รชตะ ขาวดี (2556) พบว่า การเสริมสร้างวินัยนักเรียนประกอบด้วย (1) ประชุมเชิงปฏิบัติการ (2) กิจกรรมการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ได้แก่ กิจกรรมเพื่อนคู่คิด กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกัน กิจกรรมแถวไม่ตรงธงไม่ขึ้น กิจกรรมต้นกล้าคุณธรรม และกิจกรรม นักเรียนตัวอย่าง (3) การนิเทศติดตามผลการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน

3. การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบโดยใช้การหาค่าความสอดคล้องของรูปแบบกับ วัตถุประสงค์ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน ให้ความเห็นว่ารูปแบบกับวัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกัน โดยมีค่าความสอดคล้อง ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.60 ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ โรวินेलลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli, R.J. and Hambleton, R.K.) พบว่า จากการศึกษาแนวคิดการหาค่า IOC เป็นการหาค่าความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ และจะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความ สอดคล้องระหว่างข้อคำถามหนึ่งๆ กับวัตถุประสงค์ทุกๆ ข้อ

4. ผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา พบว่า

4.1 ประสิทธิภาพของรูปแบบ ประกอบด้วย ด้านความเหมาะสม ด้านอรรถ ประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ และความถูกต้อง ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมาก จากผลการวิจัยของ กรกมล สมมุติ (2556) พบว่า ผลการประเมินการดำเนินงานอยู่ ในระดับมาก และมีความเห็นว่ารูปแบบ มีความเป็นไปได้ ความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ผลการวิจัยของ สุทธิชัย เดชสุวรรณนิธิ (2557) พบว่า ผล การประเมินของรูปแบบ ด้านความเป็นไปได้ เป็นอันดับสูงสุด รองลงมาคือด้านความเป็น ประโยชน์ ด้านความสอดคล้องและด้านความเหมาะสม

4.2 ประสิทธิภาพของรูปแบบ ประกอบด้วย ด้านความสามารถในการบรรลุเป้าหมายของรูปแบบ ด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านความสามารถในการนำไปปฏิบัติจริง ในภาพ รวมมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาให้การ สนับสนุนใจกิจกรรมการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ครูมีความตั้งใจในการดำเนินกิจกรรม การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน จากผลการวิจัยของ ชนิตา ไกรเพชร และคณะ (2555) พบว่า การประเมินประสิทธิผล ประกอบด้วย ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านผลผลิต ที่เกิดจากระบบ และผลการวิจัยของ นันทิยาภรณ์ หงส์เวียงจันทร์ (2559) พบว่า การประเมินประสิทธิผล อยู่ใน ระดับมาก เนื่องจากการบริหารเชิงกลยุทธ์มีความสำคัญต่อการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหาร เพราะการบริหารเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการแห่งวิถีทางที่ผู้บริหารได้กำหนดวัตถุประสงค์ภาระ หน้าที่ เป้าหมาย หรือแนวทางการดำเนินการ และทำการตัดสินใจ และการบรรลุเป้าหมายที่ได้ กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล

4.3 คุณค่าของรูปแบบ ประกอบด้วย ด้านบริบทโรงเรียน ด้านครู และด้านนักเรียน ในภาพรวมค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มีการกำหนดแนวทางการประเมินที่ชัดเจน ทำให้ครูและบุคลากร เห็นประโยชน์ที่ได้รับการปฏิบัติกิจกรรมเสริมสร้างวินัยในตนเอง และยังเกิดประโยชน์ต่อตัวนักเรียนสามารถปลูกฝังวินัยในตนเองของนักเรียน จากผลการวิจัยของ มณลลักษณ์ ภักดีชน (2556) การประเมินความเป็นไปได้ในการนำกลยุทธ์ไปใช้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย มิติด้านผู้เรียน มิติด้านการบริหารจัดการ มิติด้านการเรียนรู้และพัฒนา และมิติด้านงบประมาณและทรัพยากร และผลการวิจัยของ อินดา แต่งอ่อน (2559) พบว่า การวัดผลองค์กรแบบสมดุลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้มีการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาที่ผ่านการเก็บข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร

4.4 ความพึงพอใจรูปแบบ ประกอบด้วย ด้านกิจกรรมการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรม ด้านระยะเวลาในการจัดกิจกรรม และด้านการประเมินผล ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครู บุคลากรและนักเรียนร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ความรู้สึก ทำให้ทัศนคติส่วนบุคคลที่เป็นไปในทางบวกต่อรูปแบบ เนื่องจากรูปแบบ ที่สร้างขึ้นมีองค์ประกอบที่ง่ายต่อการเข้าใจ ไม่ซับซ้อนสามารถปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรมได้ และยังทำให้มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน จึงส่งผลให้ครู บุคลากร และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเอง สอดคล้องกับ วิภาส ทองสุทธิ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี” พบว่า ความพึงพอใจต่อรูปแบบการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากความพึงพอใจเป็นระดับความรู้สึกของบุคคลหรือความต้องการที่จะได้บรรลุเป้าหมาย เป็นพฤติกรรมออกมาว่ามีความพอใจหรือไม่พอใจ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะองค์ประกอบของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ สามารถทำนายหรืออธิบายถึงผลลัพธ์ที่จะตามมาได้ เป็นอย่างดี จึงส่งผลให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความพึงพอใจต่อรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การนำรูปแบบไปใช้ ควรสร้างความตระหนักผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน เพื่อให้การดำเนินงานเสริมสร้างวินัย ในตนเองของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงสุด เหมาะสมกับสถานการณ์ และบริบทของโรงเรียน

การใช้รูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบางเลนวิทยา ควรส่งเสริมให้บุคลากรผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสถานศึกษา มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะส่งผลให้การประเมินผลการเสริมสร้างวินัยในตนเอง มีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ

ควรพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างวินัยในตนเองในลักษณะการเข้าค่ายการพัฒนาวินัยนักเรียน ดำเนินวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีการศึกษากิจกรรมการเสริมสร้างวินัยเพิ่มเติม เพื่อให้ครอบคลุม ทางด้านเนื้อหา และระยะเวลาการจัดกิจกรรม ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเอง เหมาะสม กับบริบทของโรงเรียน สถานการณ์ ตรงกับความต้องการของทุกฝ่าย ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กรกมล สมผุด. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กที่มีประสิทธิผลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คุณวุฒิ ภิรมย์ลาภ. (2558). การเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายและการรักษาความสะอาดโรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 "ยุติธรรมวิทยา" สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเทศบาลสกลนคร. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 3(11), 161-169.
- ชนิตา ไกรเพชร และคณะ. (2555). การพัฒนาระบบการประเมินประสิทธิผลองค์กร สำหรับสถาบันอุดมศึกษาสังกัด กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. วารสารคุุณศาสตร์, 41(4), 69-82.
- ธัมภ์ภู กักมาศ. (2556). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร, 15(3), 53.
- นันทิยาภรณ์ หงส์เวียงจันทร์. (2559). การพัฒนารูปแบบสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. วารสารการศึกษา มศว, 16(30), 36-49.
- ประวีณ ณ นคร. (2558). วินัย : หลักและวิธีการรักษาวินัย. กลุ่มโรงพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการ ก.พ.
- พรทิพย์ โกกิลารัตน์. (2561). การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียนบ้านหนองแปน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- มณฑลลักษณ์ ภักดีชน. (2556). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารแบบดุลยภาพ (BSC) สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 16(1), 108-119.
- รชตะ ขาวดี. (2556). การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. สกลนคร.

- วิภาส ทองสุทธิ. (2560). รูปแบบการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี. วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 11(2), 150-164.
- สิริกร ไชยราช. (2556). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนวังยางวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สิริกร สีนสม. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพฯ.
- สิรินาถ ธงศิลา. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 14(1), 266-274.
- สุทธิชัย เดชสุวรรณนิธิ. (2557). การพัฒนารูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- อินดา แต่งอ่อน. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดทำแผนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรโดยใช้วิธีการวัดผลองค์กร แบบสมดุลในสถาบันการอาชีวศึกษา. วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา, 28(99), 21-29.